

סֵדֶר הַלְמוּד לְשָׁנָה מֵעֲבֶרֶת ט' אָדָר א:

סט כְּשֶׁמִּתְחִיל הָאָדָם לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ וְרוֹאֵה שְׂרָחוֹק מֵטוֹב וְהוּא מְלֹא עוֹזְנוֹת אִזּוּ יוֹכֵל לִפְלֹעַ עַל-יְדֵי-זֶה וְלֹא יוֹכֵל לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְבוּדֵד בְּלֵל עַל כֵּן הוּא מְחַיֵּב לְחִפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה טוֹב כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׂלֵא עֲשֵׂה מִיָּמָיו אֵיזָה מְצוּהָ אוֹ דְבַר טוֹב, וְאַף כְּשֶׁמִּתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ טוֹב שְׂעֲשֵׂה, הוּא רוֹאֵה שֶׁהַטוֹב בְּעֲצָמוֹ הוּא מְלֹא פְּצָעִים כִּי הַטוֹב מְעַרְבַּב בְּפָנָיו וּבְפִסְלֵת הַרְבֵּה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׂלֵא יִהְיֶה בְּהַמְעַט טוֹב אֵיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה וְכֵן יִחְפֹּשׂ וַיִּבְקֹשׁ עוֹד עַד שְׂיִמְצֵא בְּעֲצָמוֹ עוֹד אֵיזָה נְקֻדָּת טוֹבוֹת וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׂמוֹצֵא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה זְכוּת וְטוֹב, עַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא בְּאַמֶּת מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת וַיִּכּוֹל לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה עַל-יְדֵי-זֶה, בְּבַחֲיִנַת וְעוֹד מְעַט וְאִין רָשָׁע, הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׂמוֹצֵא בְּעֲצָמוֹ עוֹד מְעַט שְׂשֵׁם אֵינּוּ רָשָׁע עַל-יְדֵי-זֶה וְהִתְבוּנָתָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ עַל מְדַרְגָּתוֹ הִרְאֵנוּ וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹכֵל לְהַחֲיִיז אֶת עֲצָמוֹ וּלְשַׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא וְאִזּוּ יוֹכֵל לְהִתְפַּלֵּל וּלְזַמֵּר וּלְהוֹדוֹת לַה' וְזֶה: "אֲזַמְּרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדֵי", הֵינּוּ בְּהָעוֹד מְעַט הַנְּקֻדָּת טוֹבוֹת שֵׁשׁ כִּי עֲדִין, עַל-יְדֵי-זֶה אוֹכֵל לְזַמֵּר וּלְהִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (שָׁם, סִימָן רפ"ב):

וְעֵינַי בְּסֵפֶר "עֲלִים לְתַרוּפָה" מְמוֹרְנוּ הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי נֶתָן, זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה, שְׂפָתַי שָׁם בְּלִשׁוֹן טַיִטְשׁ אֵיךְ שְׂאֲדוֹנְנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה, אָמַר הָעֵנִין הַזֶּה כִּדֵּי שְׂיִכְנְסוּ הַדְּבָרִים בְּלֵב כָּל אִישׁ לִילָךְ בְּזֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת וְכָתַב שָׁם וְכָךְ הָיָה אוֹמֵר אֲדוֹנְנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה: אִזּוּ אֶמְעַנְטֵשׁ זְעָהט עַר אִזּוּ זְעָהר שְׂפָל טָאָר עַר נִיט אַרְאֵפ פֶּאֲלִין, נָאָר עַר מוֹיז זֵיךְ מְחִיָּה זֵיין, אִיזן זָאָל זֵיךְ מִיִּשְׁבַּב זֵיין וְוִיָּא הָאָב אֵיךְ נִיט עֶפְעֵם אֶמְצוּה גִּיטָאָן וְוִיָּא הָאָב אֵיךְ פֶּאֲרֵט נִיט אֶמְאָהֵל עֶפְעֵם גִּיטָאָן גִּיטָאָן אֵיךְ פֶּאֲסֵט אָם

❦
❦
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

❦ צֹמֵר מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפְּרֵי רַבְנוּ יְהִיחַ תִּיקוּן לְכַלּוֹ ❦
 ❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

יום כפור אין תשעה באב אויף און כל הדל"ת תעניתים אויף חטשע דאם הארץ טיט מיר
 זעהר ווייא און געה אמאל אין מקוה אריין און אפלו אין כל הקלקולים רחמנא לצלן,
 מוטשע איך מיד זעהר און וויל מיד זעהר מציל זיין וכו' אין וויא סע איז על כל פנים
 עפעס נקודות טובות האב איך אין מיר וואס איך האב כפה פעמים גיטאן רצון הבורא
 יתברך אין דער מיט מיז מען זיך מחיה זיין אין זיך נישט מיאש זיין בשום אפן וכו'
 ופשחאדם רואה שהוא מאד שפל, אסור לו לפול רק הוא מחייב להחיות את עצמו ולישב
 עצמו, האם לא עשיתי איזה מצוה, האם לא עשיתי בכל זאת איזה טוב, אני מתענה ביום
 כפור, וגם בתשעה באב, וכן גם כל הארבעה צומות, אף שלבי כואב לי מאד והולך גם
 פעם למקוה, ואפלו בכל הקלקולים רחמנא לצלן מתנגע אני מאד ורוצה אני להציל את
 עצמי וכו' ואיך שהוא על כל פנים משהו נקודות טובות נמצא אצלי, מה שעשיתי כפה
 פעמים רצון הבורא יתברך, עם זה מוכרחים להחיות את עצמו ולא להתיאש בשום אפן
 וכו' עין שם ב"לקוטי מוהר"ן" סימן רפ"ב, כל הדברים האלה ותכנים הדברים האלה

בבלבך מחדש:

ואם, חם ושלום, אף על פי כן הבעל דבר מתגבר צריכין אחר כך
 לחזור ולילך בזה וכן בכל יום ויום ובכל פעם ובתוך כך עוזר השם
 יתברך הרבה, ובפרט להתגבר ולשוח ולומר כל זה לפני השם
 יתברך ולומר רבוננו של עולם! וויא אזוי איך בין וויא אזוי איך בין
 אזוי וויא דיא וויסט אין איך ווייס מיין ווייטאג דיא האסט זיך
 פארט מיט מיר חסד עולם גיטאן אין האסט מיד באשאפן מזרע
 ישראל ולא עשני וכו' און מע האט מיד פארט גישניטין און בליט
 פארגאסין צי אאכט טאג אין און חדר האב איך גילערינט
 אלף בית אין סדור אין חמש אין גמרא וכו' וויפיל יסורים אין
 שמיץ האב איך גיליטען פון דיא מלמדים און אליין האב איך מיד
 אויך גימיטשעט כפה פעמים וואס טיט מען ורבוננו של עולם! איך
 שאני איך שאני כמו שאתה יודע ואני יודע את כאבי, בכל אופן

עֲשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד עוֹלָם וּבְרָאתָ אוֹתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכֵן מָלוּ
אוֹתִי וְשָׁפְכוּ דָמִי לְשִׁמוֹנָה יָמִים וְלַמִּדְתִּי בְּחֹדֶר אֶלְפֵי-בַיִת וְסֻדּוֹר
וְחֶמֶשׁ וְגִמְרָא וְכוּ' כַּמָּה יְסוּרִים וּמִכּוֹת סְבַלְתִּי מִהַמְּלֻמְדִים, וְכֵן
סְבַלְתִּי בְּעֶצְמִי כַּמָּה פְּעָמִים מִה עוֹשִׂים] רְצוֹנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֲדָ
שְׂאוֹר שְׁבַע־יָסָה מְעַכֵּב אוֹתִי וְאִם הִתְנָא הַקָּדוֹשׁ שְׁבַח־גִּמְרָא לֹא
הִתְבַּיֵּשׁ לֹאמַר זֶה בַּאֲדֹאֲרֵפִין מִיר זִיד בְּוֹדֵאֵי נִישְׁט שְׁעֵמִין שְׂרִייעֵן
דְּאִם פֶּאֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל צְעָקָה בִּיטְעֵר
בִּיטְעֵר וְכוּ' גִּיּוּוֹאֲלֵד גִּיּוּוֹאֲלֵד וְכוּ' [בְּוֹדֵאֵי אֵין אָנוּ צְרִיכִין לְהִתְבַּיֵּשׁ
לְצַעֲקוֹק זֹאת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל צְעָקָה מִר מִר
וְכוּ' אֶהְיָ אֶהְיָ וְכוּ'] וְאִם חַם וְשָׁלוֹם חַם וְשָׁלוֹם, אֶפְעַל-פִּי-כֵן הַבֵּעַל
דְּבָר מִתְגַּבֵּר, צְרִיכִין לְצַעֵק עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכֵן בְּכָל פֶּעַם עַד
שִׁישְׁקִיף וְיִרָא ה' מִשָּׁמַיִם כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם ה' וּמָה שְׁמִתְעַכֵּב
הִישׁוּעָה יֵשׁ בָּזֶה דְּבָרִים נְעֻלְמִים מְאֹד מְאֹד כִּי מְאֹד עָמְקוּ
מִחֲשַׁבּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ (עֵיִן לְקַמֵּן אוֹת ק'), וּבְוֹדֵאֵי הַמְּנִיעָה מִצִּידָנוּ מִה
שְׂאִין אָנוּ מִתְעוֹרְרִים לְהִתְגַּבֵּר עַל מַה שְׁצְרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר כְּרָאוּי,
וְגַם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חָפֵץ וּמִתְאַוֶּה לְתַפְלָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֲפִלוּ שֶׁל
הַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים וְרוֹצֵה שִׁירְבָה לְהִתְפַּלֵּל וְלְצַעֵק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
יוֹתֵר וְכוּ' עֵיִן שָׁם):

עַל-יְדֵי שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקָּדֵשׁ (הֵינּוּ שִׁישְׁמֵר אֶת הַלְשׁוֹן לְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ
בְּדַבּוּרִים קְדוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ וְאֲפִלוּ
בְּלְשׁוֹן שְׁמִדְבַר בּוֹ, כִּי אֲדַרְבָּא, כְּשִׁמְדַבֵּר בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ צְרִיךְ דְּוָקֵא לְדַבֵּר בְּלְשׁוֹן
שְׁחִוָא מְדַבֵּר בּוֹ, כִּי עַל-יְדֵי־זֶה מְעוֹרֵר לְבוֹ בְּיוֹתֵר וּכְנ"ל), עַל-יְדֵי־זֶה זֹכִין
לְתַקּוּן הַבְּרִית וְלְהַכְנִיעַ אֶת הָרַע הַכּוֹלֵל כָּל הַתְּאַוּת רָעוֹת שֶׁהוּא
תְּאַוּת נְאוּף כִּי מְקַרֵּר אֶת חֲמִימוֹתָיו בְּדַבּוּר שֶׁל לְשׁוֹן הַקָּדֵשׁ הַנִּלְל
בְּבַחֲיַנַּת חַם לְבִי בְּקִרְבִי וְכוּ' דְּבַרְתִּי בְּלְשׁוֹנִי, אֲבָל מִי שְׂאִינוּ מְקַרֵּר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תלח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

את חמימותו בדבור של לשון הקדש הנ"ל אז הרוח סערה מקרר אותו במקרה לילה רחמנא לצלן וכן להפוך עלידי תקון הברית זוכין לשלמות לשון הקדש הנ"ל, כי הם תלויים זה בזה ועלידי זה זוכה האדם לזכך את פניו שיהיו פניו מאירות כל כך, עד שיוכל כל אחד לראות את עצמו בפניו של זה האיש שזוכה לתקון הברית ולשלמות לשון הקדש הנ"ל כמו במראה איך פניו משקע בחשך וישוב בתשובה שלמה להשם יתברך אפלו בלא תזכחה ובלא מוסר ורק עלידי ההבטה בפניו לבד (שם, סימן י"ט):

עא כל אחד כפי תקון הברית וכפי התקשרותו לצדיקי אמת שהם שומרי הברית כמו בן הוא יכול לטעם מתיקות בדבורי התפלה ואז אריה נחית לאכל קרבנו הינו תפלתו אבל עלידי פגם הברית הוא בבחינת מין מרירין וכו' ואז אינו יכול לטעם מתיקות בדבורי התפלה ואז כלבא נחית לאכל קרבנו הינו תפלתו ודע, שעזי פנים שיש בדור הם הם הכלבים העומדים וחולקים על תפלתו של איש הישראלי שעדין לא תקן בריתו בשלמות (שם, סימן נ'):

וכתב על זה בספר "לקוטי עצות" אות תפלה סימן מ"ט ומזה תבין פמה גדול עונם של החולקים על תפלת איש הישראלי ורוצים לבלבל את תפלתו כי אף-על-פי שזה האיש שהתפלל לא זכה עדין לתקון הברית ומחמת זה בא עליו המחלקת הזאת שהוא בחינת כלבא נחית וכו' כנ"ל, אבל החולקים אינם פטורים מחמת זה מענשם כי הם עוקרים את נפשם מן הקדשה ומכניסים עצמם להיות נקראים בשם כלבים מפוש, רחמנא לצלן, בחינת ותכלבים עזי נפש עלידי שחולקים על תפלתו אף-על-פי שלא תקן בריתו בשלמות וכנ"ל כי בודאי האדם צריך ליגע עצמו להתפלל בכל כחו אף-על-פי שהוא כמו שהוא ואינו יכול להתרגיש מתיקות בדבורי התפלה, וגם היגיעה בעצמה יקרה מאד, כי על זה נאמר: "כי עליך הרגנו כל היום" וכו', כמבאר במקום אחר בדבריו זכרוננו לברכה):

והנה עוד מובן מדבריו, וזכרוננו לברכה, ב"לקוטי מוהר"ן" חלק ראשון סימן ב' אשר כל הפוגם בברית נוטלין ממנו התפלה על ידי התגברות מחשבות זרות שבאים לבלבל תפלתו, וכן כתב שם בסימן ל', אשר כל הבלבולים שמעולם וכל השטותים וכל ערבוב דעת שיש להאדם בכל היום באיזה עת שיהיה הכל כלאשר לכל בא דיקא בעת התפלה ומשמיע את עצמו אז דיקא, לבלבל את האדם בשעת תפלתו בבחינת מי ימלל גבורות ה', הינו מי שממלל גבורות ה' בעת התפלה אז ישמיע כל תהלתו, הינו שמשמיע לעצמו כל ערבובי הדעת שלו וכל הבלבולים שלו כי תהלה הוא לשון ערבוב ובלבול כמו שכתוב: "ובמלאכיו ישים תהלה", על פן צריכין התגברות גדול מאד מאד בשעת התפלה על אלו הבלבולים והמחשבות זרות שבאים ועולים על לבו אז

דיקא:

ואיתא בדבריו וזכרוננו לברכה, ב"לקוטי מוהר"ן" תנינא סימן קכ"ב לענין המחשבות הזרות שבתפלה, כי כל מחשבה זרה היא קלפה וקומה שלמה פמובא, וכשאדם עומד ומתפלל כסדר ואינו משגיח על המחשבות זרות אז בדרך הלוכו בתפלתו הוא מפיל אותם; לזה חותך יד ולזה חותך רגל וכיוצא בזה בשאר האיברים, כמו למשל בענין מלחמה כשצריך לילך ולעבור בין הרבה רוצחים ואורבים וכשהוא גבור ועובר ביניהם, אז בדרך הלוכו הוא מפיל אותם; לזה חותך יד בדרך הלוכו ומפילו ולזה רגל וכו' וכן הוא ממש בענין התפלה, כשמתגבר להתפלל כסדר ולבלי להסתכל על המחשבות זרות כלל אז הורג אותם או חותך מהם איברים איברים כנ"ל:

וכן מבאר עוד בדבריו וזכרוננו לברכה, ב"לקוטי א' סימן ע"ב, שאין

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תמ"ג
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

צָרִיכִין לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל וְלִבְלֵי לְהַבִּיט לְאַחֲרָיו כָּלֵל, רַק לִילֵךְ
כְּסִדֵּר בְּתַפְלָתוֹ וְעַל־יַדֵּי־זֶה מִמִּילָא יִסְתַּלְקוּ וְאִם לֹא יִסִּיחַ דַּעְתּוֹ
מֵהֶם אִזּוֹ אֲדַרְבָּא, יִתְגַּבְּרוּ עָלָיו בְּיוֹתֵר כְּמוֹ הָאָדָם הַבוֹרַח מֵאֵיזָה
דָּבָר וּמִסְתַּכֵּל מִן הַצַּד כְּלֹא־אֲחֵר יָד עַל זֶה הַדָּבָר שֶׁבָּרַח מִמֶּנּוּ אִזּוֹ
הַדָּבָר הַזֶּה מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּיוֹתֵר כֵּן הוּא מִמָּשׁ בְּעֵינַיִן הַמַּחֲשָׁבוֹת:

וְכֵן מִבְּאֵר עוֹד בְּדַבְרָיו זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שֶׁהַמַּחֲשָׁבָה בְּיַד הָאָדָם
לְהַטּוֹתָהּ כְּרָצוֹנוֹ וְאִפְלוּ אִם כָּבֵר הִרְגְּלָהּ מִחֲשַׁבְתּוֹ לְצֵאת לַחוּץ
הִרְבֵּה, אֲפִי־עַל־פִּי־כֵן בְּיַד הָאָדָם לְהַטּוֹתָהּ בְּכָל פַּעַם לְהַדְרִיךְ הַיָּשָׁר
כִּי אֵי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיוּ שְׁנֵי מַחֲשָׁבוֹת בְּיַחַד בְּשׁוּם אִפְּן עֵינַיִן שָׁם וְעַל כֵּן
בּוֹדֵאי כְּשִׁיתְגַּבֵּר לְחַשֵּׁב רַק בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה בּוֹדֵאי תִּדְחֶה
הַמַּחֲשָׁבָה זָרָה:

וְעַיִן בְּ"לְקוּטֵי הַלְכוֹת" הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ו' שְׁזֵה בְּחִינַת עֹמֵר
שְׁעוֹרִים שֶׁצָּרִיכִין אַחֲרַי יְצִיאַת מִצְרַיִם לְסֵפֶר הַיָּמִים לְעֹמֵר הֵינּוּ כִּי
הַשְׁעוֹרִים שֶׁהוּא מֵאֲכָל בְּהֵמָה שֶׁהִיא בְּחִינַת כַּח הַמְדָּמָה שֶׁמִּשָּׁם
כָּל הַבְּלָבוּלִים וְכָל הַהִתְרַהוּרִים וְכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת
שְׁעָרוֹת מוֹתְרֵי מַחִין כִּיְדוּעַ כְּלָם הֵם בְּבְחִינַת עֹמֵר וּמְדָה כְּמוֹ כְּלֵי
שֶׁמֶחֶזֶקֶת מְדָה אַחַת וְיוֹתֵר מִזֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְכַנֵּם בָּהּ, כְּמוֹ כֵּן הַמַּחֲ
הוּא כְּלֵי שֶׁאֵינּוּ יְכוּל לְכַנֵּם בּוֹ כִּי־אִם מִחֲשָׁבָה אַחַת וְיוֹתֵר מִזֶּה אֵי
אֶפְשָׁר לְכַנֵּם בּוֹ בְּבַת אַחַת וְזֶה שְׁעוֹרִים לְשׁוֹן שְׁעָרוֹת שֶׁהֵם
הַמַּחֲשָׁבוֹת כִּנ"ל וְזֶה שְׁסוּפְרִין הַיָּמִים לְעֹמֵר, הֵינּוּ כִּי הַיָּמִים שֶׁהֵם
הַחַיּוֹת שֶׁל הָאָדָם כִּי כָּל יְמֵי חַיָּיו שֶׁל הָאָדָם נִכְלָלִים בַּיָּמִים וּבַזְּמַן
וְעַקֵּר הַחַיּוֹת הוּא הַחֲכָמָה שֶׁבַמַּח, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב הַחֲכָמָה תִּחְיֶה
וּמִשָּׁם כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת וְכָלֵם הֵם בְּבְחִינַת עֹמֵר וּמְדָה כִּנ"ל:

וְעַל כֵּן אַחֲרַי יְצִיאַת מִצְרַיִם צָרִיכִין לְהַבִּיט עֹמֵר שְׁעוֹרִים וְלְהַנִּיפוֹ
וְלִמְנוֹת יְמֵי הַסְּפִירָה מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם, כִּי עַקֵּר הַטְּהָרָה מִזְּהֵמַת מִצְרַיִם

שְׁהִיָּא עֲרוֹת הָאָרֶץ פְּגָם הַבְּרִית הוּא עַל-יְדֵי טְהָרַת הַמַּחְשָׁבָה
 בְּיָדוּעַ, וְעַל-יְדֵי מִצְוֹת הָעֹמֵר שְׁעוֹרִים וַיְמִי הַסְּפִירָה יְכוּלִים לְזַכּוֹת
 לְבָרַר הַמִּדְּמָה שְׁמֵמָנוּ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת וְהַבְּלוּלִים וְלְהַמְשִׁיךְ עַל
 עֲצָמוֹ קְדוּשָׁה שִׁישְׁמֹר אֶת עֲצָמוֹ מֵעַתָּה עַל כָּל פָּנִים לְתַפְסֵם
 מִחֲשַׁבְתּוֹ לְבַל תֵּצֵא לַחוּץ וְשִׁידַע הַיָּטֵב, כִּי אִי אֶפְשָׁר שִׁיְהִי שְׁנֵי
 מִחֲשָׁבוֹת בְּיַחַד בְּשׁוֹם אֶפֶן וְהַמַּחֲ הוּא רַק עֹמֵר וּמִדָּה וְכִלִּי שְׁאִינוּ
 יְכוּל לְכַנֵּם בָּהּ רַק מִחְשָׁבָה אַחַת וְעַל כֵּן יְכוּל לְבָרַח מִהַמַּחְשָׁבוֹת
 רָעוֹת רַק בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, הֵינּוּ שְׁלֵא לְחַשֵּׁב אוֹתָהּ מִחְשָׁבָה רַק
 יַעֲמִיק מִחֲשַׁבְתּוֹ הַיָּטֵב בְּדַבְרֵי תְּפִלָּתוֹ וְעַל-יְדֵי-זֶה בּוֹדֵאֵי תִדְחָה
 הַמַּחְשָׁבָה הָרָעָה כִּנ"ל:

וְעַיִן בְּסֵפֶר "עֲלִים לְתַרוּפָּה" שְׁכָתַב שָׁם, וְהַסִּימָן שֶׁל עֹמֵר שְׁעוֹרִים
 אֵל יַעֲבֹר מִדְּעַתְדָּה, וּמִחֲזִיק שָׁם בְּזֶה אֶת הָאָדָם גַּם לְעַנְיֵן הַתְּבוּדוֹת
 וְשִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכָתַב שָׁם וְהָעֶקֶר שְׁלֵא לְחַשֵּׁב הַרְבֵּה עַל
 הָעֶבֶר וְעַל לְהַבֵּא רַק לְהַסְתַּכֵּל עַל הַתְּכִלִּית בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וְלַעֲשׂוֹת
 מִה שְׁתּוּכַל שִׁיִּצְלִיחַ לָךְ לְנִצָּחַת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל תּוֹרָה וְתִפְלָה
 וְשִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ הַכֹּל הוּא הַצְּלָחַת הַנְּפִישׁ הַצְּלָחַת נְפִלְאָה
 שְׁאִין לָהּ שְׁעוֹר עַיִן לֹא רָאִתָּה וְכוּ' וּבְפֶרֶט שְׁאִינוּ רוֹאִים שֶׁהַבַּעַל
 דְּבָר עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ הַרְחֵמֵן יִצִּילֵנוּ אָנוּ מְחַיִּבִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלָנוּ
 לְדַבֵּר בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה
 יְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאֲרֶת וְקְדוּשַׁת הַנְּקֻדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בּוֹ לְקַשְׂרָה אֵל
 לְבוֹ בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק וְכוּ' עַיִן שָׁם וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהַסִּיר מִלְּבוֹ
 כָּל הַחֲרָפוֹת שֶׁהֵם הַתְּאוֹת רָעוֹת וְהָאֲהָבוֹת רָעוֹת הַשׁוֹבְרִים לְבוֹ
 שֶׁל הָאָדָם בְּחִינַת חֲרָפָה שְׁבָרָה לְבִי וּפְנִ"ל בְּסִימָן נ"ז, עַיִן שָׁם
 מֵאַמָּרִים מִהַתְּבוּדוֹת מִסְּפָרֵי לְקוּטֵי הַלְכוֹת:

עב עקר המחין של התפלין שהם בחינת דבקות (פנ"ל בסימן נ"ח)

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תמוז - אמר משה רבינו ל' צדיק צדיק מקוה שיהיה מצדד מצדד רבנו יהיה תיקון רבנו' -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הוא בחינת תפלה והתבודדות כי עקר הדבקות הוא תפלה, כמו שמבאר במקום אחר ועל שם זה נקראין תפלין לשון תפלה בחינת נפתולי אלקים נפתלתי, ופרש רש"י מלשון עקש ופתלתל נתעקשתי והפצרת פצירות ופתילים הרבה למקום להיות שוה עם אחותי וגם יכלתי שהסכים על ידי:

ובבחינה זו צריכין להרבות בתפלה והתבודדות מאד מאד כל ימיו שזה העקר, וצריך להיות עקשן גדול בזה מאד מאד שאף-על-פי שנדמה לו שדבריו אינם מועילים כלל והוא רחוק מדבריו מאד וזה ימים ושנים שעוסק בזה ועדין לא פעל כלל אף-על-פי-כן צריך להיות עקשן בזה כמו העקשן ממש שעושה הדבר בלי שום טעם, בן צריכין עקשנות גדול מאד בכל עבודת השם בכל עבדא ועצה, אבל עקר עקשנות ביותר צריכין בתפלה ותחנונים והעקר בשיחות של התבודדות כי צריכין להתחזק מאד להרבות בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו אף-על-פי שתהיה בדרך עקש ופתלתל כמה פעמים בלי טעם וריח כי לא בזה ולא שקץ ענות עני אף-על-פי שראוי לבזותו ולשקצו אף-על-פי-כן השם יתברך מלא רחמים בכל עת:

ועין בזהר הקדוש פרשת בקק דף קצ"ה מאריך מאד בגדל יקרת תפלת העני עין שם וכל זה נאמר אפלו בעני סתם שמתפלל על צרכיו על דחקו ועניותו בגשמיות, מכל שכן וכל שכן בשמתחיל האדם לרחם על עצמו ומרגיש עניותו ודחקו במעשים טובים וטוען לפני השם יתברך ומתחנן אליו לקרבו לעבודתו ושופך לבו לפניו בבכיה ותחנונים כמה וכמה יקרה תפלה זו בעיני השם יתברך יותר מכל התפלות שבעולם ואף-על-פי שזה כמה שמתפלל ומתבודד ונדמה לו שלא פעל כלל, אף-על-פי-כן כל

דְּבוּר וְדְבוּר אֵינוֹ נֶאֱבָד וְכֹלָם מְנוּיִים וְסְפוּרִים וְגִנוּזִים בְּאוֹצְרוֹתָיו יִתְבָּרַךְ וְגַם כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהֵאָדָם כָּלָל לַיִדַע בְּזֶה הַגּוֹף אִם פָּעַל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם אִם לָאוֹ וְאֶפְלוֹ אִם לֹא פָּעַל כָּל יָמָיו כִּי אִם כְּחוּמַת הַשְּׁעָרָה אַחַת גַּם זֶה יִקָּר מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, וְכִשְׂיִהְיֶה חֶזֶק כַּנֶּ"ל בְּבַחֲיִנַת: "נִפְתְּוֹלֵי אֱלֹקִים נִפְתְּלְתִי", אֲזוֹ סוּף כָּל סוּף בְּוִדָּאֵי יִזְכֶּה לְפָעַל בְּקִשְׁתּוֹ וּלְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת וּלְהִיּוֹת שְׂוֵה עִם אֲחָיו הַכְּשָׁרִים וְהַצְּדִיקִים (לְקוּיֵי הַלְכוֹת, הַלְכוֹת תְּפִלִּין, הַלְכָה ה')

עַג הַהִתְבוּדוֹת צָרִיךְ לְהִיּוֹת עַד שְׂיִבְטֵל אֶת עַצְמוֹ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְגַמְרֵי שְׂיִבְטֵל כָּל רְצוֹנוֹתָיו לְרִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְזֶה בְּבַחֲיִנַת מְשַׁפֵּט שְׂצָרִיךְ הָאָדָם לְשַׁפֵּט אֶת עַצְמוֹ וּלְיֹשֵׁב אֶת עַצְמוֹ עַל כָּל דְּבָר, אִם כֶּךָ רָאוּי לוֹ לְבַלּוֹת יָמָיו וְכוּ', וְעַקֵּר הַהִתְבוּדוֹת וְהַשְׂיִיחָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּהִתְחַזְּקוֹת רְצוֹנוֹת טוֹבִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וַיִּסְלַק מִחֲשִׁבְתּוֹ מִכָּל הַבְּלִי הָעוֹלָם וַיִּבְטֵל רְצוֹנוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שְׂמִכָּל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם שְׂנַתְפִּיז דַּעְתּוֹ לְשֵׁם יְשׁוּב מִכָּלָם לְדַל"ת דְּאֶחָד לְהַכְּלִיל בְּאַחַדוֹתוֹ וּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־פִּי רַב בְּשַׁעַת הַהִתְבוּדוֹת וַיִּשׁוּב הַדַּעַת רוּאָה בְּעַצְמוֹ שְׂאִין לוֹ שׁוּם מְקוֹם בְּכָל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם לְבָרַח לְשֵׁם וּלְהִתְחַבֵּא שָׁם מִפְּגַעֵי הָעוֹלָם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּגוֹף וְנַפְשׁ וּמָמוֹן בְּבַחֲיִנַת אֲנָה אֵלָךְ מְרוּיָחָךְ וְכוּ' עַד שְׂרוּאָה שְׂאִין לוֹ מָנוֹס כִּי אִם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ לְבַד בְּבַחֲיִנַת כִּי מִמֶּךָ נִסְתִּי וְשִׁבְתִּי עֲדִיךָ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא בְּכָל עֵת לְכָל קוֹרְאָיו, אֶפְלוֹ אִם נִתְעוּ כָמוֹ שְׂנַתְעוּ כִּי רַחֲמָיו אֵינָם כָּלִים לְעוֹלָם וְכָל מִי שְׂזוּכָה לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה לְהִיּוֹת רְצוֹנוֹ חֶזֶק תָּמִיד אֶל הָאַמֶּת וְלֹא יִרְפֶּה אֶת הָרִצּוֹן הַטוֹב אֶפְלוֹ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה בְּוִדָּאֵי סוּף כָּל סוּף יִהְיֶה אַחֲרֵיתוֹ טוֹב וְאֵלּוֹ שְׂרַגְלִין בְּהִתְבוּדוֹת הֵם בְּטוּחִים

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תמד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִכָּל צָר וְאוֹיֵב וּמִשְׁטֵיִן כִּי יֵהֶם מִמִּסְתִּירִים עֲצָמָם בְּצֵל כְּנָפָיו יִתְבָּרֵךְ
תָּמִיד וּמִי זֶה עָרַב אֶת לְבוֹ לְגִשְׁתֵּי אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהֵם מִמִּסְתִּירִים
עֲצָמָם אֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּחִינַת כִּי אֵתָה ה' מַחְסִי:

וְזֶה בְּחִינַת וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד וְכוּ' בְּחִינַת: "כִּי אֵתָה ה' לְבָדָד
לְבַטַּח תּוֹשִׁיבֵנִי", שְׁעַל־יְדֵי הַתְּבוּדוֹת שׁוֹכְנִים בְּטַח עֵינַי שָׁם
שְׁמִפְרֵשׁ בְּזֶה אֶת הַכָּתוּב הֵן עִם לְבָדָד יִשְׁכֵּן, שֶׁהֵם מִתְּבוּדָדִים
בֵּינָם לְבֵין עֲצָמָם הַיָּטִב הַיָּטִב מֵהַיָּהִי סוּפָם וְתַכְלִיתָם שֶׁזֶהוּ כָּל
עֲנִין הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב שְׂאִינָם חוֹשְׁבִים
בְּדַעְתָּם מַעֲשֵׂה הַגּוֹיִים שְׁרוּדָפִים אַחַר הַמָּמוֹן, מִי מָנָה עֲפָר יַעֲקֹב,
מֵהַ שְׁנַעֲשֵׂה מִכָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה מְזֶה שְׁחֹלְכִים לְדַבֵּר מְצוּה
לְהַתְּבוּדָד וְלִישֵׁב עֲצָמוֹ הַיָּטִב וּמִסְפָּר אֶת רִבְעֵי יִשְׂרָאֵל בְּחִינַת
אַרְבָּעָה דְגָלִים בְּחִינַת דָּל"ת דְּאֶחָד כַּנ"ל, עֵינַי שָׁם כָּל זֶה בְּאַרְיִכוֹת
(שָׁם, הַלְכוֹת בְּרִכּוֹת הַשַּׁחַר, הַלְכָה ה):

עַד כְּשֶׁבָא לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאִינוֹ יָכוֹל לְפַתַּח פִּיו
כָּלֵל אֶף־עַל־פִּי־כֵן הוּא צָרִיד לְהַתְּחַזֵּק לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים שִׁי־יַעֲוֶהוּ
מִלְמַעְלָה וַיֵּאמְרוּ אֶת כַּחוֹ שִׁי־הִיָּה יָכוֹל לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ
חַז"ל בְּסִנְהֶדְרִין, לְעוֹלָם יִבְקֹשׁ אָדָם רַחֲמִים שִׁי־הִיָּה הַכֹּל מְאֻמְצִין
אֶת כַּחוֹ, וּפִרְשׁ רַש"י שִׁי־יַעֲוֶהוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְכוּ',
עֵינַי שָׁם (שָׁם, אוֹת צ"ז):

עַה עַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים שְׁכוּלָל כָּל הַמ"ט שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהֵם
בְּחִינַת אַרְבָּעִים וְתַשְׁעָה אוֹתִיּוֹת הַשְּׁבָטִים כְּמוֹבָא לְעִיל בְּסִימָן א',
וְנִתְיַסַּד עַל־יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, שִׁיזְכָּה
לְהַשִּׁיג שְׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁל קְדֻשָּׁה כְּמוֹבָא וְעַל־יְדֵי הַתְּבוּדוֹת
וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ שֶׁזֶה גַם כֵּן בְּחִינַת תְּהִלִּים כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם
אַחַר, נִמְשָׁךְ הָאָרֶה מִהַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיוּ יָכוֹלִין

לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ עַל הַכֹּל וּלְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל זֶה בְּעֲצֻמוֹ שְׁנוּכַל
 לְבַקְשׁוֹ, הַשִּׁיבֵנו ה' אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת עַד שְׁזֶה בְּעֲצֻמוֹ יִהְיֶה נְחֻשָׁב
 לְהַתְּעוֹרְרוֹת מְלִמְטָה שְׁלָנוּ וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ הָאָרֶה
 גְּדוֹלָה לְתִשׁוּבָה גַם מְלִמְעָלָה, בְּחִינַת: "שׁוּבוּ אֵלַי וְאֶשׁוּבָה אֵלֵיכֶם":

כִּי בְּאַמֶּת כָּל צַעֲקָתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁצוּעֵק אֵלֵינוּ שׁוּבוּ אֵלַי וְכוּ'
 כּוֹנֵנֵנו זֶה בְּעֲצֻמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ נִצְעֵק אֵלָיו תָּמִיד הַשִּׁיבֵנו וְכוּ', וְזֶה יִהְיֶה
 נְחֻשָׁב לְהַתְּעוֹרְרוֹת שְׁלָנוּ כְּאֵלוֹ אָנוּ שָׁבִים אֵלָיו מֵעֲצֻמְנוּ, רַק שְׂאִין
 אָנוּ מְבִינִים כּוֹנֵנֵנו הַקְּדוּשָׁה וְעַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים וְהַתְּבוּדוֹת
 נִמְשָׁךְ הָאָרֶה מִשַּׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶל הַנִּפְלָא
 הַזֶּה הֵנ"ל שְׁכּוֹלֵל הַכֹּל מִתְּתָא לְעֵלָא וּמֵעֵלָא לְתַתָּא:

כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה, "מְזֻמּוֹר לְדוֹד" "לְדוֹד מְזֻמּוֹר"
 לְפַעְמִים אֹמֵר שִׁירָה וְאַחֲר־כֵּן שׁוֹרָה עָלָיו רוּחַ הַקְּדוֹשׁ וּלְפַעְמִים
 לְהַפּוֹךְ, הֵינּוּ כֵּן"ל שֶׁמְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים כְּלוּלִים מִשְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת
 מֵאֲתַעְרוּתָא דְלְתַתָּא קָדָם וּמֵאֲתַעְרוּתָא דְלְעֵלָא קָדָם, וְעַל כֵּן
 עַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים וְהַתְּבוּדוֹת נִתְקַן הַכֹּל שְׁנוּכַל לְבַקְשׁוֹ
 הַשִּׁיבֵנו וְכוּ' נִמְצָא שֶׁהַכֹּל מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאַף־עַל־פִּי־כֵן יִהְיֶה נְחֻשָׁב
 לְהַתְּעוֹרְרוֹת שְׁלָנוּ מֵאַחַר שֶׁאָנוּ מִתְּעוֹרְרִים עַל כָּל פְּנִים לְבַקֵּשׁ
 אוֹתוֹ עַל זֶה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה בְּוַדָּאֵי לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה: